

Naozaj sú Big Tech spoločnosti súkromné? Spýtajte sa tajných služieb!

- CZ24 News | 5. února 2021

V súvislosti s narastajúcou cenzúrou na sociálnych sieťach sa stretávame s tvrdením, že súkromným spoločnostiam nemožno vyčítať, keď si určujú pravidlá pre šírenie myšlienok na svojich platformách a keď niektoré príspevky mažu. Ved', ak máte u seba doma návštevu, tiež sa od nej očakáva, že sa prispôsobí pravidlám vašej domácnosti, tvrdia zástancovia cenzúry na internete.

Táto argumentácia však kríva - a to na obe nohy. Predovšetkým, rád by som videl cenzora na Facebooku, ako to isté pravidlo uplatňuje na iné súkromné subjekty, poskytujúce ľuďom určité služby. Bude s rovnakou vehemenciou hájiť právo krčmára, ktorý si na dvere svojej reštaurácie zavesí cedulu s nápisom *Cigánom vstup zakázaný* alebo *Židom nenalievame*? Ako by sa asi taký chrabrý bojovník proti diskriminácii menšín, starajúci sa o politicko-korektnú čistotu na sociálnych sieťach, tváril na rozhodnutie hotela, neubytovať sexuálne dezorientované páry?

Tá druhá noha je však ešte krívajúcejšia a pritom si ju takmer nikto nevšima. Spoločnosti ako Google, Facebook či Twitter sú síce po formálnej stránke súkromné, so štátom však zdieľajú spoločnú spálňu. Nebyť grantov z prostredia amerických spravodajských služieb, mnohí z týchto technologických obrov by sa najskôr ani nenarodili.

Keď pred 22 rokmi vznikla spoločnosť Google, možno ani jej zakladatelia netušili, že sa už čoskoro stane najpoužívanejšou vyhľadávacou službou na internete. Niektorí to však nielen tušili, ale aj pre to všeličo praktické urobili: poskytli potrebné granty pre to, aby z jeden z mnohých start-upov, ktoré vznikli v odvetví, priviedli na stupne víťazov také technológie, ktoré budú po chuti nielen súkromným používateľom, ale predovšetkým spravodajským službám.

Zakladatelia spoločnosti Google, Larry Page a Sergey Brin, vo svojej známej práci z roku 2008 *The anatomy of a large-scale hypertextual Web search engine*, popisujúcej zrod celého projektu, ďakujú štátnej vedeckej agentúre Národnej vedeckej nadácii (NSF) a agentúre DARPA, tzn. agentúre amerického Ministerstva obrany, zodpovednej za vývoj nových vojenských technológií, za grant na vytvorenie tzv. Digitálnej knižnice. Cudne však pritom zamlčávajú iný, ešte významnejší grant, ktorý poskytla spoločnosť **The Massive Digital Data Systems** (MDDS). O tejto spoločnosti sa toho nikde veľmi nedočítate, pretože si to ona sama neželá.

Dôvod bude všetkým zrozumiteľný - ide o iniciatívu spravodajskej služby CIA, prepájajúcu svoje záujmy so záujmami IT *nerdov*, akými boli Sergey Brin a Larry Page. Práve ich si CIA vytipovala ako vhodné osoby na vytvorenie široko rozšíreného internetového vyhľadávača, ktorý by umožnil stály dohľad nad tým, čo jeho používatelia čítajú, čo a komu píšu, aké videá sledujú, čo si kde kupujú, aké majú záujmy a k akým názorovým skupinám ich to priťahuje. Stručne povedané - program, ktorý vie spätne dohľadať - ale tiež predpovedať - digitálnu stopu každého jedného z nás.

A práve taký grant zamieril do vreciek výskumného tímu na Stanfordskej univerzite, respektíve budúcich zakladateľov spoločnosti Google. Úspech sa dostavil čoskoro. Obaja mladíci začali na projekte pracovať v roku 1995 a už iba tri roky nato bol Google nielen založený, ale stal sa po pár mesiacoch aj najpoužívanejším internetovým vyhľadávateľom.

Summa summarum, je najvyšší čas zbaviť sa romantických predstáv o dvoch geniálnych, na vlastnú päsť a s vlastnými prostriedkami pracujúcich *ajtákov*, ktorí zmenili chod sveta vo svojej špinavej

garáži...

Keď sa teda dnes rozčulujeme nad tým, že „googlovské“ algoritmy zásadným spôsobom ovplyvňujú verejnú mienku – dnes napríklad úplne neskrývanou cenzúrou článkov a videí, úvah o účinnosti a bezpečnosti vakcín – mali by sme mať na zreteli fakt, že to nemusí byť len na popud vedenia tejto spoločnosti. A že si táto spoločnosť nenecháva dáta, ktoré o nás tak systematicky zbiera, len výlučne pre seba.

Nie je to však z veľkých technologických firiem len Google, ktorý má priame alebo nepriame väzby na tajne služby. Svoje by o tom mohla rozprávať aj sociálna sieť Facebook bazilišského Marka Zuckerberga, ktorej manažment je personálne prepojený s ľuďmi, ktorí boli napojení na neziskovú spoločnosť **In-Q-Tel**, slúžiacu na financovanie inovačných projektov a počiatočného rozvoja technologických spoločností. Ako si nejaká investičná spoločnosť môže dovoliť byť nezisková? To je jednoduché – musí mať za sebou buď spoločnosť ziskovú alebo štát. V tomto prípade platí, že „B“ je správne, pretože investičnú spoločnosť In-Q-Tel založila americká spravodajská služba CIA.

Je snáď personálne prepojenie Facebooku so spoločnosťou založenou CIA dôkazom o tom, že CIA Facebook založila a riadi? To iste nie. Blízkosť oboch subjektov však dáva tušiť, že z dát, ktoré na seba sami vyvráždime, má prospech nielen čím ďalej, tým viac doľava smerujúci Facebook, ale aj americké tajne služby, pre ktoré už čoskoro môže byť domácim teroristom každý, kto nechodí do dúhových sprievodov, je odporcom potratov, riadenej migrácie či lockdownových opatrení.

Ešte stále si myslíte, že vlastníci a nimi poverení manažéri sociálnych sietí, či iných služieb na internete, riadia suverénne súkromné firmy, ktoré majú právo určovať, kto a s akým nákladom smie jazdiť po globálnej digitálnej diaľnici?

Autor: Michal Semín

Zdroj: <https://www.christianitas.sk/>